

ment pensem això, forçosament hem pensar com fer-ho possible i intentar-ho". Aplicat a la política, si el pensament ens porta a afirmar que els instruments que tenim se'ns han fet vells –sobretot en els partits progressistes– o bé hem d'aconseguir que el que hi ha es sacsegi de manera que es refundi, o bé, des de fora, s'ha de construir alguna cosa nova. Pensem que, en teoria, a Catalunya hi ha 700.000 ciutadans orfes d'un partit.

Si l'escola –com crec jo– ha de ser el lloc on es cultiva el coneixement de mirada crítica, no ho està fent bé

Del moviment del 15-M en podria sortir alguna iniciativa?

És que el pensament és molt dispers –i està bé que sigui així– i que parteix de l'afirmació que aquesta democràcia no serveix.

És que potser no serveix.

Ho hauríem de matisar. És cert que l'estructura de partits no està a l'alçada de les necessitats dels ciutadans. S'ha construït un gran poder econòmic que ho domina tot i, per tant, la política hauria de fer-hi front. Jo diria que no és que la democràcia no serveixi sinó que les estructures que ha generat la democràcia ja no serveixen. Potser haurien de ser estructures de partit més semblants a les dels nord-americans, per entendre'ns, és a dir, molt obertes, lligades a les conjuntures, que no es tanquessin en elles mateixes com a finalitat...

Dit d'una altra manera, que en escoltar un míting no ens semblés que el candidat està defensant el seu lloc de treball i no pas un ideari?

Sí. La política és l'exercici del poder al servei de qui té la sobirania, que són els ciutadans. Per tant, l'objectiu final del polític i del partit han de ser els ciutadans. Ara l'objectiu final és el partit. "Em quedo dins, tancat, i si els de fora pensen diferent és que s'equivoquen". La democràcia ha de generar estructures pensades per a les necessitats d'avui dia. La vella estructura ja no serveix.

Parlant de la crisi general, no creu que el sistema educatiu n'és, com a mínim, coresponsable?

A veure, en aquest país hem tingut un problema gravíssim: portem un retard de molts anys, bàsicament per la dictadura. Aquest gran inconvenient, però, té un avantatge: podem veure que ha passat en altres llocs i procurar no cometre els errors que s'han comès en polítiques educatives. I no obstant això, el 1997 es comet l'error gravíssim de fer una reforma a partir d'uns plantejaments fonamentalistes que havien fracassat en altres països europeus. La reforma havia de resoldre la formació professional que, amb excepcions molt dignes, no funcionava i en canvi va desmuntar un sistema que funcionava, que era el batxillerat. I amb la bandera d'educació per a tothom, obli-

L'artista d'avui no juga o no pot jugar el paper de generador de coneixements, degut a la part industrial de la cultura

gatòria fins als 16 anys s'ha mediatitzat l'educació i s'ha renunciat a buscar l'excel·lència a la secundària i, per extensió, a les altres etapes, inclosa la universitària. Contràriament al que es diu, malgrat les reformes posteriors, no s'han tocat aquells canvis de fons del 1997. La secundària pateix perquè no estem donant bones respostes a cap sector de l'alumnat. Els professors no podem desenvolupar totes les potencialitats dels nostres alumnes. Hi ha un altre factor: en tot aquest camí que hem fet hem perdut la resposta a la pregunta de quin és el paper de l'escola en el nostre temps. Ha de socialitzar i hem de fer futurs petits empresaris? Ha d'aconseguir que els joves s'integrin en un món en què el diner ho domina tot? Si l'escola ha de servir per a això, aleshores estem fent una funció fantàstica. Ara bé, si –com crec jo– l'escola ha de ser el lloc on es cultiva el coneixement de mirada crítica, no ho està fent bé, ni a primària, ni a secundària ni a la universitat. Ens està fallant una cosa fonamental del sistema democràtic, que és una escola crítica. Si no tenim això ens falta un element fonamental per a una transformació d'una societat que no pot continuar com ara.

La creació artística, el món cultural, seria un lloc on sí que es té una mirada crítica?

Hauria de ser-ho. L'art és un dels mètodes de coneixement. Hem passat un temps en què això s'ha perdut de vista perquè l'art també s'ha desorientat per la televisió, que juga el paper de gran catalitzador de mirades. Precisament un dels mèrits dels socialistes ha estat banalitzar la televisió, convertint-la en la caixa tonta, a base d'Antenes 3, Telecinco... Què puc fer jo com a professor si els alumnes a casa seva veuen aquestes cadenes? El problema és que l'artista d'avui no juga o no pot jugar el paper de generador de coneixements, segurament pel pes que té la part industrial de la cultura.

Doncs la seva última obra, Déu n'hi do la càrrega crítica que du.

Sóc un dramaturg estrany, no és aquest el corrent majoritari. No abunden obres que parteixin de la voluntat de construir una mirada crítica, que no és el mateix que criticar. ■

POLÍTICA

Representants de Gironès per la Independència, en la presentació que es va fer a Vilablareix ■ JORDI FERRER

Acte central de Girona per la Independència

■ Més d'una cinquantena de municipis gironins, s'adhereixen a l'ANC

N.A.
GIRONA

Més d'una cinquantena de municipis de les comarques gironines ja s'han adherit a l'Assemblea Nacional Catalana (ANC). Per celebrar aquesta fita, a Girona hi tindrà lloc avui un acte central que començarà a les deu del matí amb un espectacle de cultura popular a la plaça del Vi que continuarà amb una marxa festiva fins a l'Audi-

tori. En l'acte central, hi intervindrà l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont; el d'Arenys de Munt, Josep Manel Ximenis i l'exalcalde de Salt, Salvador Sunyer. També hi preveuen que hi participi Àngels Folch i Núria Jàvega, membres del secretariat de l'ANC. Aquest acte és la culminació d'una sèrie d'iniciatives que s'han dut a terme aquesta setmana i que han anat des de la constitució, dimarts, de l'assemblea comarcal Gironès per la Independència a Vilablareix, fins a la celebració, divendres, d'un concert que va tenir lloc a Salt. ■

LA VIDA SOCIAL

Botiga de Drissa

La Fundació Drissa ja té des d'ahir la seva botiga d'horta ecològica al mercat del Lleó, anomenada Biodrissa. D'aquesta manera, l'entitat de Campllong vol augmentar les vendes i donar més sortida als productes que es cultiven a la seva finca,

on treballa sobretot gent amb trastorns mentals. A la inauguració van assistir l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont, el director territorial d'Empresa i Ocupació, Christian Serarols, i el president de la Fundació, Max Marcó. ■ O.M.